

Derimod er det under hensyn til Skatterådets særlige sammensætning og funktioner ikke relevant at overføre de øvrige forslag om ankenævn under afsnit 3.1., bl.a. om indstillingsregler, om ministerens mulighed for at undlade at udnævne en indstillet person og om afskedigelsesregler, på rådet.

Det er endvidere Skatteministeriets opfattelse, at der ikke længere er behov for en særregel om, at medarbejdere i SKAT kan være medlemmer af Skatterådet. Ved skatteforvaltningsloven blev det i 2005 fastsat, at medarbejdere i SKAT ikke kan være medlemmer af et af de kollegiale klageorganer på Skatteministeriets område, hvilket var begrundet i et alment hensyn til, at klager over forvaltningen ikke bør behandles af personer, der selv er medarbejdere i samme forvaltning. For Skatterådet (tidligere Ligningsrådet), der ikke er et klageorgan, var situationen anderledes. Historisk havde det tidligere været den øverste embedsmand i den statslige skatteforvaltning (Stats-skattedirektoratet) der havde beklædt stillingen som formand for Ligningsrådet, mens alle andre medlemmer var enten folketings- eller ministerudpegede. Dette var man dog gået bort fra inden 2005, og der findes ikke længere behov for en særregel, der ville muliggøre en tilbagevenden hertil.

3.4.3. Forslagets indhold

Der foreslås indført orlovsregler for Skatterådets medlemmer, der svarer til de regler, der foreslås for ankenævnenes vedkommende. Skatterådets medlemmer har efter gældende ret ikke suppleanter, men det foreslås – for at sikre bredden i repræsentationen i rådet – at der ved orlov skal vælges eller udnævnes et midlertidigt medlem, hvis medlemskab skal være tidsmæssigt begrænset til orlovsperioden.

Endvidere foreslås der indført forbud imod, at medarbejdere i SKAT kan være medlemmer af Skatterådet.

3.5. Indførelse af bindende svar om den afgiftsmæssige virkning af en påtænkt disposition for andre end spørgeren

3.5.1. Gældende ret

Reglerne om bindende svar findes i skatteforvaltningslovens kapitel 8, §§ 21-25.

Af skatteforvaltningslovens § 21, stk. 2, fremgår det, at enhver hos SKAT kan få et bindende svar på spørgsmål om virkningen af indkomstskat, ejendomsværdiskat eller afgift efter pensionsbeskatningsloven for andre end spørgeren af en disposition, som spørgeren påtænker at foretage.

Bindende svar gives efter § 21, stk. 3, ikke på spørgsmål om den skattemæssige virkning af toldlovgivningen. Bindende svar gives heller ikke på spørgsmål om bevillinger eller dispensationer vedrørende påtænkte dispositioner.

Det følger af formuleringen af § 21, stk. 2, at der ikke kan anmodes om bindende svar for andre om påtænkte dispositioner vedrørende afgiftslovgivningen.

Efter skatteforvaltningslovens § 24, stk. 2, kan SKAT respektivt Skatterådet i særlige tilfælde afvise at give et bindende svar, hvis spørgsmålet er af en sådan karakter, at det ikke kan besvares med fornøden sikkerhed, eller andre hensyn taler afgørende imod en besvarelse.

Ifølge skatteforvaltningslovens § 23, stk. 4, tilbagebetales gebyret for et bindende svar, hvis anmodningen afvises efter bl.a. § 24, stk. 2.

3.5.2. Forslagets baggrund

Med gennemførelsen af skatteforvaltningsloven blev det som udgangspunkt gjort muligt at få bindende svar om den afgiftsmæssige vurdering af dispositioner, som *spørgeren* har foretaget eller påtænker at gennemføre dispositioner, jf. skatteforvaltningslovens § 21, stk. 1.

Endvidere blev der givet mulighed for, at spørgeren som udgangspunkt kunne få et bindende svar om virkningen af en påtænkt disposition for *andre end spørgeren* vedrørende indkomstskat, ejendomsværdiskat eller afgift efter pensionsbeskatningsloven, jf. skatteforvaltningslovens § 21, stk. 2.

Derimod blev der ikke givet mulighed for at kunne indhente bindende svar om de skattemæssige virkninger af påtænkte dispositioner inden for afgiftslovgivningen *for andre end spørgeren*.

Baggrunden herfor var, at et udvalg under Skatteministeriet – med ekstern deltagelse – i en rapport fra maj 2004 om bindende afgiftssvar på moms- og afgiftsområdet havde peget på, at det var næsten umuligt at få oplyst sager ordentligt, der vedrører flere afgiftspligtige. Udvalget vurderede, at på trods af, at det ville være hensigtsmæssigt at have en ordning, hvor der også kunne spørges om andres forhold, så ville det i langt de fleste tilfælde ikke være muligt at besvare denne type spørgsmål med fornøden sikkerhed. Udvalget anbefalede derfor, at der ikke kunne spørges om andres forhold, men at behovet blev undersøgt nærmere i forbindelse med en lovrevision.

Denne indstilling fra udvalget blev lagt til grund for udarbejdelsen af forslaget til skatteforvaltningsloven i 2005.